

Tu i jo sols

Per Eloi A el ds., 08/09/2007 - 09:00

Gossos

-

8

Lletra original

Avui el carrer és ple de bassals
Bassals plens de reflexes
De la gent que va passant
Però no mira el seu voltant
Planetes desorbitats
Venen sabates nens sense mitjons
I una noia amb un walkman
I un vell que dorm
I pels carrerons
Un vent que glaça i mata
A qui no riu l'últim
A qui riu sempre el primer
Tu i jo sols
Tu i jo sols
Som tu i jo sols
Som tu i jo sols
No faig res
No em fa falta res
Només noto el vent
Que em fa volar els cabells
Que em fa volar
Que et fa volar
Que ens fa volar
Serà el destí
Serà coincidència
Serà sort o casualitat
Doncs si d'innocència
Potser imprudència
Son i curiositat
Nosaltres sabem com brillava la lluna
ahir a la niti que s'amaga
dins els teus recòrds d'estiu.
Dins un llit
Jo m'hiestic
Si tu hi ets amb mi
Buscarem aquest petó
Amb gust de primera vegada
Trobarem el camí llarg
Esperarem que demà
Sigui millor
Sigui millor
Tots sols tu i jo sols
Tu i jo sols
Tu i jo sols
Tu i jo sols
Som tu i jo sols
Som tu i jo sols
Som tu i jo sols
Som tu i jo sols
Som tu i jo sols

Lletra traduïda

... fem Aliança!

La cançó parla de dues cares d'una mateixa moneda. Per una banda el món canviant, amb les seves misèries i injustícies i, per altra banda, l'autenticitat d'una relació de parella que fa tirar endavant malgrat tot. Que ens fa adonar que en el món hi ha també bellesa. **"Buscarem aquell petó amb gust de primera vegada" ens mena a cercar tot allò que hem tastat com a autèntic i veritable. Fes memòria i anomena quins són per a tu aquests petons amb gust de primera vegada. En la tradició bíblica aquest petó primigeni de Déu s'ha anomenat "Aliança" "Tu i jo sols" El Déu de la biblia és un Déu personal, gelós, i no un ens abstracte. El nostre Déu és relació i comunicació, perquè l'amor també és relació i comunicació. El monoteïsm apareix amb un Déu que es compromet amb un poble i unes persones a les quals els demana el mateix que una relació de parella: "Tu i jo sols", en llenguatge bíblic, equival al manament "No tindràs altres déus fora de mí". Així ho explica el càntic dels càntics, un llibre que va transformar el llenguatge d'un poema amorós en una història d'amor entre Déu i el seu poble: "ELL (Déu) Aixeca't, amiga meva, bonica meva, i vine! Mira. l'hivern ja ha passat, la pluja s'ha esvaït, ja se n'ha anat. Les flors despunten a la terra, ja arriba el temps d'esbrotar, se sent la tòrtora pels nostres camps (...) ELLA (el poble) El meu estimat és tot meu, i jo sóc tota seva, ell que pastura els ramats entre els lliris. Abans que bufi la marinada i s'allarguin les ombres, retorna, estimat meu, semblant a la gasela, al cervatell, per les muntanyes de Bèter..."**

Himne d l'amor

Si jo parlés els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, seria com una esquella sorollosa o un címbal estrident. Si tingués el do de profecia i penetrés tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si repartís tots els meus béns als pobres, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau i tingués així un motiu de glòria, però no estimés, de res no em serviria. El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai.
